

בש"פ 8459/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 8459/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'יבראן

העוררת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזק בירושלים
(כב' השופט ב' צ' גרינברגר) ב-מ"ת 61255-11-15
מיום 9.12.2015

תאריך הישיבה:

כ"ח בכסלו התשע"ו (10.12.2015)

בשם העוררת:

עו"ד תומר סגלוביץ'

בשם המשיב:

עו"ד אבי אודיז

ההחלטה

לפני ערר בהתאם לסעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרם), התשנ"א-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטתו של בית המשפט המוחזק בירושלים (השופט ב' צ' גרינברגר) מיום 9.12.2015 ב-מ"ת 61255-11-15, בגדירה נדחתה הבקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - il.org.judgments ©

כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים

2. ביום 29.11.2015 הוגש נגד המבוקש כתב אישום, המיחס לו עבירה של ניסיון סחר ועסקה אחרת בנشك, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, המשיב החליט לרכוש רובה מסוג 16-M, במטרה להעבירו לאחר. לשם כך, התקשר אל אדם אחד (להלן: הסוחר) ושאל אותו האם יוכלתו להשיג עבורו נשק כאמור. הסוחר השיב כי יש בידו נשק "ששיכון בו", אך הוא חדש, ומשום כך מחירו יקר. על פי המתואר, המשיב ביקש מנادر לודוא כי הנשק זמין לרכישה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה העוררת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המנהלים נגדו. בבקשתו נטען כי בידי העוררת ראיות לכואורה להוכחת העבירה המיוחסת למשיב, ובראשן החלטת השיחה בין הסוחר והמשיב, בה הם נשמעים מדברים בקשר על רכישת "מטאטא" (להלן: השיחה). כמו כן, נטען כי מתק"ימת בו עילת מעצר של מסוכנות, הן נוכח טיב העבירה של רכישת הנשק, והן נוכח חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים – בשל העובדה העבירה בטיחון. כן, צינה העוררת כי למשיב הרשעה קודמת בגין עבירות אלימות, מיום 22.11.2012, אשר בגיןה אף נדון לעשרה חודשי מאסר בפועל. נוכח האמור, העוררת סקרה כי לא ניתן לאין את מסוכנותו אלא על דרך של מעצר.

4. המשיב כפר בקיומן של ראיות לכואורה נגדו. ביום 9.12.2015, ניתנה החלטתו של בית המשפט המחוזי, בה נדחתה הבקשה למעצר עד תום ההליכים. בהחלטתו, בית המשפט הדגיש כי הראייה המרכזית נגד המשיב היא השיחה, וכי היותה ראייה לכואורה לאשמה תלוי בפרשנות הקודים בהם השתמשו בשיחה. העוררת טענה כי הקוד "מטאטא" מתייחס לרובה מסוג 16-M, על סמך תרגיל חקירה שנעשה לסוחר, בו הודה בעובדה זו. ביחס לטענה זו, בית המשפט המחוזי הפנה לחקירות אחרות שנערכו לסוחר לאחר מכן, ובו הוא מכחיש כי "מטאטא" הוא למעשה נשק. משכך, בית המשפט המחוזי מצא כי קיימת בעיתות בgresאותיו של הסוחר בדבר פרשנות הקוד בו השתמשו בשיחה, ועל כן קבע כי קיימם כرسום בריאות או חולשה בהן, וכי אין זה ברור שהראיות לכואורה מקומות סıcı סביר להרשעת המשיב. בנוסף, בית המשפט המחוזי התייחס לכך שהעבירה המיוחסת למשיב היא עבירה ניסיון ולא עבירה מוגמרת של סחר בנשק. בית המשפט הדגיש כי בשיחה עם הסוחר לא נקבע מחיר, ואף אין ודאות כי המשיב אכן מתכוון לרכוש נשק דרך הסוחר, שכן הוא מודאג ממצבו של "מטאטא" ומעוניין לבדוק אותו. משכך, בית המשפט המחוזי מצא, על פניו, כי השיחה מהווה בדיקת אפשרות רכישה, אשר אינה חריגה מכך אל עבר ניסיון.

5. אף ביחס לעילת המעצר, בית המשפט המחוזי מצא כי בעניינו של המשיב התקיים החירג לחזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, ביחס לעבירות בטיחון. בית המשפט המחוזי הדגיש כי כתב האישום מייחס למשיב עבירת ניסיון סחר ועסקה אחרת בנשק, כאשר המשיב לא עשה דבר במהלך החודשים שלאחר השיחה כדי להגשים את הכוונה המיוחסת לו לרכוש את הנשק. משכך, בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה למעצר עד תום ההליכים, והורה על שחרורו של המשיב בכפוף להפקדת סך של 2,000 ש"ח לשם הבטחת הת"צבותו להליכים נגדו. מכאן הערר שלפני.

הערר

6. בערר שלפני, טוענת העוררת כי בית המשפט המחוזי שגה בקביעתו כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות נגד המשיב, והוא

סבירה שקייםות לכאורה לכך שהשיכחה מהווע סיכום על ביצוע עסקת נשק. לטענתה, זהות הדוברים ותוקן הדברים בשיכחה מלמד כי זו אינה שיכחה תמיינה העוסקת ב"מטרטא" אלא שיכחה הנוגעת לרובה. בפרט, העוררת מפנה אל דבריו של הסוכן בתרגיל החקירה בו הוא מודה ש"מטרטא" הוא קוד לנשק, ולעומתה שגה בית המשפט המחווי בקביעתו כי גרסאותיו הסתוריות של הסוכן מכרסמות בעצמת הריאות בשלב זה. בנוסף, העוררת שיכחה כי בית המשפט המחווי שגה בקביעתו כי השיכחה אינה עולה כדי ניסיון לביצוע עבריה. לשיטתה, גם מעשה ראשוני של תחילת ביצוע לכיוון העבירה המושלמת עשוי להיחשב לניסיון, בלבד שהמעשה מעיד באופן ממשעי על המטרת העבריתנית. העוררת גורסת כי דברי המשיב בשיכחה מהווים מעשה גלוי המקרוב את תהליך ביצועה של העבירה המושלמת, היא עבירה של ביצוע עסקה בנשק – ועל כן מעשיו אכן עלו כדי ניסיון. לבסוף, העוררת טוענת כי בית המשפט המחווי שגה בקשר שהוראה על שחרורו של המשיב ללא כל תנאי, למעט הפקדת סך של 2,000 ל"נ.

7. המשיב סבור כי יש לדחות את הערר. לעומת זאת, אין כל שגיאה בפסק דין של בית המשפט המחווי, שכן לשיטתו אין בתקין ראיות לכאורה אשר יש בהן כדי להצדיק מעוצר עד תום ההליכים. בפרט, הוא סומר את ידו על קביעתו של בית המשפט המחווי כי על פניו, השיכחה ביןו לבין הסוחר לא עברה מגדר התעניניות לנדר ניסיון. כמו כן, המשיב סבור כי אף אם יימצא שהדיבור בשיכחה הוא חשוד, הרי שאין יסוד לכאורה לקביעה שהקוד "מטרטא" מתיחס דווקא לנשק, וזאת מנימוקיו של בית המשפט המחווי. באשר לתנאי שחרורו מעוצר, המשיב ציין כי אין לו התנגדות להוספת ערבותות צד ג'.

דין והכרעה

8. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועינתי בתוכן השיכחה, הגיעו לכל מסקנה כי אין מקום להתערבות בהחלטתו של בית המשפט המחווי שלא להאריך את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בית המשפט המחווי פירט בהחלטתו את הסיבות אשר הביאו אותו לקבוע כי אכן ישנה חולשה מסוימת, ואלו מקובלות עלי. כאמור, הראייה המרכזית בתקין היא השיכחה בין הסוחר לבין המשיב, וזה נעשתה בקודם. יכולתה של ראייה זו לבסס את אשמתו של המשיב תלולה באפשרות לפענה את הקודמים האלו, והمفחת לשם כך, לשיטת העוררת, מצויה בהודאותו של הסוחר במסגרת תרגיל החקירה. כפי שפירט בית המשפט המחווי, על פניו, ישנו קושי בගרסה זו, בפרט נוכח קיומן של גרסאות סותרות אותן מסר בהמשך, ובן אף הכחיש כי הוא מוכר נשק בעצמו, אלא מתווך ביצוע עסקאות נשק. משכך, בצדκ קבע בית המשפט המחווי כי עצמת הריאות לכאורה אינה מספקת כדי להצדיק מעוצר עד תום ההליכים.

9. כמו כן, סבורני כי הצדκ בית המשפט המחווי בקביעתו כי בנסיבות העניין, ישנו קושי לראות בשיכחה כשלעצמה ניסיון לביצוע עבירה של סחר בנשק, באשר עולה ממנה כי לא נוצרה כוונה מוגמרת לביצוע עסקה ב"מטרטא". זאת, בפרט נוכח העובדה כי לאחר השיכחה, המשיב לא פעל במשך חודשים להוצאה העסקה האמורה אל הפועל, דבר המצביע על הכוונה המיוחסת לו בכתב האישום.

10. עם זאת, סבורני כי יש ממש בטענת העוררת כי לא די בתנאי השחרור אשר נקבעו בהחלטתו של בית המשפט המחווי, נוכח חומרתה של העבירה המיוחסת למשיב. על כן, אני מורה כי המשיב ישוחרר מעוצר בכפוף לתנאים הבאים: עיוכוב יציאה מן הארץ והפקדת כל דרכון המצו依 בידו; הפקדת סך של 10,000 ש"ח להבטחת התיציבותם לדיניהם שיתקיימו בעניינו בהליך העיקרי; וערבות צד ג' של שני ערבבים בסך 5,000 ש"ח כל אחד. המשיב ישאר מעוצר עד למילוי התנאים האמורים.

עמוד 3

ניתנה היום, כ"ט בכסלו התשע"ו (11.12.2015).

שפט
